

Under Dags Dato har Udvalget angaaende Lovforſlaget om Tilvejebringelſe af Dobbeltſpor m. m. paa Baneftrækningen Roſkilde—Korsør afgivet Beretning. Ekſemplarer ville blive omdelte i Løbet af Dagen.

Ligeledes have i Dag Udvalgene angaaende Lovforſlaget om Arbejdsretter og Enighedſkamre, ſamt angaaende Lovforſlaget om Handel med Gødtnings- og Foderſtoffer ſamt Sædelorn og Markfrø afgivet Betænkninger, hvoraf Ekſemplarer ligeledes ville blive omdelte.

Den eneſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Indstillinger fra Fællesudvalget angaaende Forſlag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeſtolen.

(Fællesudvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Lovforſlaget ſom vedtaget ved eneſte Behandling i Landſtinget findes i Tillæg C., Sp. 943—44).

Fællesudvalgets Indstillinger ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Vjerre): Jeg antager, at man fra alle Sider ønsker, at denne Forhandling bliver meget kort, og jeg ſkal derfor fatte mig i ſtor Korthed for ikke fra min Side at give Anledning til nogen ſom helſt Diskuſſion.

Som det høje Ting vil have ſet, er der i Fællesudvalget opnaaet Enighed om de første 15 Paragraffer af Lovforſlaget i Folketingets Affattelse, og medens vi fra den Side, ſom jeg tilhører, paa alle de andre vigtige Punkter, hvor vi have gjort Indrømmelſer, have gjort det under den udtrykkelige Forudsætning, at man kom til Enighed, og forbeholdt os fuld Frihed til at indtage et andet Standpunkt under de senere Forhandlinger, tror jeg at burde ſige om diſſe 15 Paragraffer, ſaaledes ſom de nu ere affattede, at for ſaa vidt ville vi til enhver Tid kunne gaa med til dem og anbefale dem, og da det drejer ſig om ſaa vigtige Ting ſom Mulktering, Underviſningstid og Underviſningsſtof, er det jo for ſaa vidt ſlet ikke ſaa lidt, der her er opnaaet Enighed om. — Med Henſyn derimod til Skolekommiſſionen, § 16 i Folketingets Affattelse, har der ikke kunnet opnaas Enighed, og hvad Lønningerne angaar, er der vel ikke fuld

Enighed, men dog i alt væſentligt Enighed. Det ſamme gælder om den Paragraf, der angaar Lærernes Afſtedigelſe. Der have vi opnaaet Enighed ved gensidig Imødekommenhed fra begge Sider. Der er ogſaa opnaaet Enighed om det vigtige Punkt: Tilſtud fra Statens Side til de ubemidlede Kommuner og til Skolebygninger. Der har Landſtinget i alt væſentligt kunnet rette ſig efter Folketinget, thi da der ſkulde foregaa Beſtæringer paa Lønninger, har det været muligt at give ſtørre Tilſtud til Kommunerne, uden at vi komme ud over den finansielle Ramme. — Men paa de 3 Kardinalpunkter: Skolekommiſſionerne, ſom jeg nævnte før, Lærernes Kaldelſe og Friſkoleſpørgsmaalet, er der der ikke opnaaet Enighed. Folketingets Repræſentanter have ganſke viſt opgivet Kravet om den ſtore Myndighed, der ſkulde tillægges Fremtidens Skolekommiſſioner, og de have opgivet Kravet om, at Kvinder ſkulde have Valgret og være valgbare til diſſe Skolekommiſſioner. Men de have faſtholdt, at Sogneraadene ſkulde have Lov til i ubegrænſet Omfang at forøge Antallet af Kommiſſionsmedlemmer, og de have faſtholdt, at Halvdelen af Kommiſſionen ſkulde vælges af Kommunens Familiefædre med underviſningspligtige Børn, og derpaa har Mindretallet, Repræſentanterne for Landſtingets Flertal, ikke troet at turde gaa ind. Vi have naturligviſ ikke været blinde for, at naar Myndigheden for Skolekommiſſionen blev den ſamme, ſom den nu er, har det ikke ſaa overmaade meget at ſige, hvordan Kommiſſionen er ſammenſat, men nogen Betydning har jo dog Kommiſſionen, og den kunde muligviſ i Fremtiden ſaa betydelig mere. Vi vilde da være betænkelige ved, at der var alt for ſtore Skolekommiſſioner, og have ikke kunnet forſone os med den Tanke, at man i Anledning af Statens Bidrag, 1½ Million Kr., til Kommunernes Skolevæſen, ſkulde forøge Beboernes Myndighed ved at gaa videre med den almindelige Valgrets Eneherredømme. Vi have tilbudt, at Sogneraadene kunne ſaa Lov til at fordoble Kommiſſionens Medlemsantal til 4, og vi kunde maatte ogſaa gerne gaa lidt længere op, men vi maatte faſtholde, at Medlemmerne valgetes af Sogneraadet.

Hvad Kaldelſen angaar, havde jo Folketinget allerede indſat den Betingelſe i § 18, at Ansøgerne til Førſte- og Ene lærerembeder ſkulde være mindſt 25 Aar gamle, og her i Tinget blev der desuden tilføjet, at de ſkulde have været i Virkſomhed i Skolens Tjeneste i mindſt tre Aar. Til Gengæld opgav man noget af det Skøn, ſom den foregaaende Paragraf havde tillagt Direktionerne og